

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 156/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej URBAN & PARTNERS, s. r. o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B3-30D/76/2020 (do 31. mája 2023 postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní sp. zn. 30D/76/2020) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom mestského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje prikázať konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a požaduje tiež priznať jej finančné zadost'učinenie 4 700 eur, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Skutkové východiská

2. Vydaním poverenia súdnemu komisárovi 15. januára 2020 začalo dedičské konanie po otcovi sťažovateľky, ktorý zomrel 5. decembra 2019. Okresný súd Bratislava III konajúci prostredníctvom súdneho komisára uznesením z 12. novembra 2020 schválil dohodu o vyporiadaní bezpodielového

spoluvlastníctva manželov uzavretú medzi pozostalou manželkou a dedičmi, určil majetok poručiteľa a schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva. Proti uzneseniu podali odvolanie sťažovateľka a syn poručiteľa. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 16CoD/16/2023-137 z 31. januára 2024, ktoré bolo sťažovateľke doručené 25. júla 2024, napadnuté uznesenie potvrdil. Sťažovateľka 23. septembra 2024 podala proti uzneseniu krajského súdu dovolanie, o ktorom do podania ústavnej sťažnosti nebolo rozhodnuté.

III.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka namieta, že postup mestského súdu v napadnutom konaní je neefektívny, nesústreďený a nehospodárny. V dôsledku toho ani po viac ako 5 rokoch mestský súd nezabezpečil, aby bolo konanie vo všetkých jeho častiach ukončené, keďže po podaní dovolania sťažovateľkou mestský súd do podania ústavnej sťažnosti nepredložil spisový materiál dovolaciemu súdu na rozhodnutie. Vykonávanie úkonov prvostupňového súdu týkajúce sa predkladania dovolania (doručovanie dovolania a vyjadrenia medzi sporovými stranami a odstraňovanie prípadných vád) je výhradnou úlohou prvostupňového súdu, pričom v dôsledku nesústreďeného postupu mestského súdu nie je do dnešného dňa vec predložená na dovolací súd. Sťažovateľke nebolo k dnešnému dňu doručené ani len vyjadrenie druhého účastníka konania k podanému dovolaniu.

4. Prejednávaná dedičská vec je podľa sťažovateľky skutkovo a právne jednoduchá. Napriek tomu vznikli prierahy pri úkonoch spojených s predkladaním dovolania mestským súdom, ktoré sú charakterizovateľné ako podružná agenda súdov, s ktorou nie je za žiadnych okolností spojená právna či faktická náročnosť. Tieto úkony dokáže vykonávať aj vyšší súdny úradník. Sťažovateľka sa na predĺžení konania nepodieľala.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (aj čl. 38 ods. 2 listiny) osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv neexistuje zásadnejšia odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

6. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

7. Ústavný súd je podľa § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania. Pre konanie podľa čl. 127 ods. 1 ústavy to znamená viazanosť konkrétnymi skutkovými a právnymi dôvodmi, ktoré sťažovateľ na podporu namietaného porušenia svojich základných práv a slobôd uviedol v ústavnej sťažnosti, teda zákaz adresovaný ústavnému súdu preskúmať napadnutý zásah do základných práv a slobôd nad rámec sťažovateľom artikulovaných dôvodov.

8. Dedičské konanie, ktorého účastníčkou je sťažovateľka, bolo právoplatne ukončené v júli 2024. Následne sťažovateľka podala dovolanie, ktorého doručením začalo dovolacie konanie 23. septembra 2024. Sťažovateľkina argumentácia zodpovedá popísaným rozhodujúcim skutkovým okolnostiam v tom, že kritike podrobuje pasivitu mestského súdu v období po podaní dovolania. Dôvody ústavnej sťažnosti sa nezameriavajú na základné konanie (úsek od januára 2020 do júla 2024), čomu zas zodpovedá absencia primeraného skutkového popisu postupu mestského (predtým okresného) súdu v konaní vo veci samej. Sťažovateľka neuvádza, kedy jej bolo doručené uznesenie okresného súdu z 12. novembra 2020, kedy proti nemu podala odvolanie, kedy bol spisový materiál po podaní jej odvolania okresným súdom predložený krajskému súdu, ani to, kedy po rozhodnutí krajského súdu z 31. januára 2024 bol súdny spis predložený mestskému súdu.

9. Je teda zjavné, že konkrétne skutkové dôvody ako povinná obsahová náležitosť ústavnej sťažnosti predpísaná v § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde v posudzovanej veci zaväzujú ústavný súd preskúmať postup mestského súdu po podaní sťažovateľkinho dovolania v septembri 2024. Ide o päťmesačné obdobie, ktorého dĺžka nepostačuje na vyhoviecie ústavnej sťažnosti, a teda na vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľky. Nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má totiž nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

10. Ústavný súd konštatuje, že medzi namietaným porušením základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny, jej práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru i jej základného práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 47 ods. 2 charty na jednej strane a napadnutým postupom mestského súdu na strane druhej nie je ústavne relevantná súvislosť, ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia porušenia označených práv po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

11. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi uplatnenými v ústavnej sťažnosti (príkaz konať, finančné zadost'učinenie, náhrada trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2025

Robert Šorl
predseda senátu